CALIFICAREA ROMÂNIEI ÎN TURNEUL FINAL AL C.M.

CALITATEA PREGĂTIRILOR — O COMPONENTĂ A REUŞITEI

Încercînd, în continuare, să stabilim liniile directoare care au catapultat echipa României de pe unul dintre locurile modeste ale ierarhiei europene pe orbita turneului final al campionatului mondial din Mexic, nu putem trece cu vederea încă unul din factorii deosebit de importanţi care au condus la cîştigarea locului I în prima grupă europeană a preliminariilor : BUNA PREGĂTIRE **asigurată de cupiul Angelo Niculescu - Emerich Vogl, în colaborare cu dr. Dumitru Tomescu.**

Firește, așa cum scriam și cînd a fost vorba despre selecție, și în pregătirea echipei naționale au existat destule momente nefericite (ca, de pildă, după 0—3 de la Lisabona), de panică chiar (în urma acelui 0—5 din amicalul de la Liège). Dar după jocul de pe Wembley (mereu trebuie să reamintim de acest meci — piatră de hotar în cariera echipei noastre naționale), lucrurile au început să ia altă întorsătură, treburile au mers din plin. Este, oare, aceasta numai o reușită a colectivului tehnic ? Fără îndoială că nu. Ea trebuie coroborată cu valoarea jucătorilor din lot (deci cu selecția), cu spiritul de colaborare din consfătuirile organizate în cadrul federației cu antrenorii echipelor din Divizia A, **calificarea la C.M. devenind o cauză comună a tuturor factorilor responsabili din fotbal.**

Și, cu asta, am ajuns la una din ideile care au stat la baza pregătirilor din aceste ultime 490 de zile din viața echipei naționale.

PREGĂTIREA DE BAZĂ ?

LA CLUBURI !

La 15 martie 1968, pe biroul președintelui Colegiului central al antrenorilor care, pe atunci, se confunda cu antrenorul echipei naționale, a fost adus un vraf de hîrtii șapirografiate, intitulate : **„Plan de pregătire a lotului A în vederea participării la jocurile preliminare ale C.M. de fotbal din Mexic - 1970"**, plan care era emanația tehnicienilor din cadrul federației și, mai cu seamă, a celor ce se vor ocupa, în continuare, de pregătirile echipei naționale. Planul a fost, apoi, împărțit tuturor factorilor de răspundere din federație, antrenorilor din Divizia A, etc. etc. Mai întîi, pentru consultare, apoi pentru discuții și îmbunătățire.

La loc de frunte se vorbea, în acele pagini, despre COLABORAREA ANTRENORILOR ECHIPEI NAȚIONALE CU CEI AI ECHIPELOR DE CLUB. Și aceasta pentru că, spre deosebire de anii trecuți, cînd principiul nu prea era pus în aplicare, s-a spus răspicat : **pregătirea de bază a jucătorilor va fi asigurată la cluburi, și NU la echipa națională.** Ea urma să fie îmbinată cu pregătirea de la lot, care consta în asamblarea jucătorilor și omogenizarea formației prin așa-numitele „jocuri-școală", în urma cărora urma să se pună la punct o anumită idee tactică în stare să contracareze posibilitățile estimate anterior de adversar, sau să conducă la exploatarea slăbiciunilor lui.

Privind, acum, retrospectiv activitatea lotului național, nu putem decît să aplaudăm înscăunarea acestui principiu. Firesc, din el a decurs : **reducerea la minimum a zilelor de pregătire în comun, întreruperea campionatului NUMAI pentru duminica meciului în vederea căruia se făceau pregătirile** (singurele excepții, unanim acceptate, s-au consumat cu prilejul ultimelor două jocuri, cu Portugalia și Grecia, cînd antrenorii lotului au avut jucătorii la dispoziție circa 10 zile), **menținerea mai ușor în activitate și a masei de fotbaliști** (cei neselecționați), **păstrarea interesului pentru campionatul intern.** Desigur, cei ce urmăresc de mai multă vreme activitatea fotbalistică din țara noastră, își amintesc ușor că întrecerea echipelor divizionare A era întreruptă săptămîni în șir pentru cîte un meci mai important, timp în care activitatea internă încetinea.

În plus, trăind săptămîni în șir cu gîndul la meciul ce urma, preocuparea exclusivă pentru același și același subiect genera acea stare de totală inhibiție în care echipele românești încep jocurile cu importantă competițională. Nu se poate spune că această stare a fost total eliminată, totuși, ea a fost cu mult mai puțin vizibilă ca altădată.

PREGĂTIRE IDENTICĂ, DAR...

COMPORTARE DIFERITĂ

Importanța tot mai mare acordată partidelor de omogenizare și verificare, este o altă idee care a stat la baza pregătirii echipei noastre naționale. Aceste partide au devenit adevărate „jocuri-școală" cu parteneri interni, cărora li se cerea să se comporte așa cum se credea că vor juca viitorii adversari. Iar atunci cînd sparing-partener era o formație de peste hotare, se căuta ca jocul ei să fie cît mai aproape de valoarea sa maximă.

Uneori, intenția a reușit, ca în partida jucată la Timișoara, înaintea meciului cu Grecia de la Atena, cînd Vojvodina Novisad a învins lotul nostru reprezentativ. Firește, semnalul de alarmă tras atunci, și-a dovedit eficacitatea la Atena. Alteori, meciul de verificare a fost oglinda partidei internaționale ce se profila. De pildă, deși pregătirile pentru meciurile cu Portugalia și Grecia au fost identice (ozonificare la Poiana Brașov, meci cu Steagul roșu, pregătire continuată la Snagov etc.), totuși reprezentativa s-a comportat diferit în cele două partide cu elevii lui Valentin Stănescu **(excelent** înaintea jocului cu echipa lui Eusebio, **slab** în zilele premergătoare întîlnirii cu formația

LUCESCU
Desen de STAN

condusă de Domazos), comportări perfect oglindite în cele două confruntări internaționale ce au urmat.

Nu de puține ori ideile vehiculate de tehnicienii aflați la conducerea echipei naționale nu au putut fi puse în aplicare nici la meciurile-vedetă, și nici la cele de pregătire-omogenizare. De ce ? Pentru că în jocurile campionatului nostru nu au apărut în măsura necesară trăsăturile de bază ale fotbalului modern (angajare la efort pe întreaga durată a partidei, îndeplinirea sarcinilor duble atac-apărare, marcarea și demarcarea, circulația mingii și a jucătorului, presingul pe tot terenul). Și, atunci, avînd la dispoziție în a doua jumătate a preliminariilor un lot trecut prin sita jocurilor internaționale pretențioase, antrenorii, intuind și predilecția fotbaliștilor din lot, cei mai mulți excelenți tehnicieni, au trecut la imprimarea unui **joc de pase la mijlocul terenului, de temporizare, care și-a arătat roadele mai ales în deplasare.** În schimb, armă cu două tăișuri, **el reduce din posibilitățile ofensive atunci cînd reprezentativa noastră evoluează pe teren propriu.** Adică — exact explicația principală atît a jocului care a nemulțumit atît de mult în partida cu Grecia, cît și a numărului redus de goluri înscrise de atacanții noștri.

O PREZENȚĂ PALPABILĂ :

ATMOSFERA BUNĂ DE LUCRU

DE LA LOT

Firește, orice antrenor își dorește o atmosferă cît mai bună în zilele de pregătire în comun, ca și — mai ales — în echipă. Față de trecutele bătălii purtate de fotbaliștii noștri în preliminariile la care au mai luat startul (pentru campionate mondiale și ale Europei, sau pentru turnee olimpice), de data asta, ceea ce a primat, a fost **atmosfera destinsă, dar de lucru temeinic.** Firile atît de deosebite ale jucătorilor din lot, s-au contopit în creuzetul dorinței de a împlini, în sfîrșit, visul generației de după război al fotbaliștilor români : calificarea în turneul final al campionatului mondial, suprema competiție a fotbaliștilor din lume.

Alcătuind o adevărată familie (omogenitatea lor sufletească a depășit, uneori, chiar și pe aceea a unei echipe de club), nu le-a fost greu să adopteze pe noii veniți. Cum a fost cazul cu **Tufan,** la vremea lui, sau cu **Dobrin** care, după primul joc cu Portugalia a dispărut din meciurile preliminariilor C.M., pentru a reapare doar în final. În prima repriză a meciului de pregătire cu Zelezniciar Sarajevo, disputat înaintea partidei-retur cu fotbaliștii de pe malul Atlanticului, s-a întrevăzut o oarecare neîncredere din partea foștilor colegi de națională pentru jocul lui Dobrin. Ca urmare, el a fost mai puțin servit cu baloane. Dar, în ultimele 45 de minute, reținerea de care am amintit a dispărut, și Dobrin a fost primit cu brațele deschise, devenind, în cele din urmă, omul fără de care naționala noastră nu mai poate fi concepută.

Nu poate fi trecută în rîndul principiilor care au guvernat pregătirile, dar constituind o prezență aproape palpabilă, atmosfera aceasta, creată și prin tactul lui Angelo Niculescu, trebuie notată printre elementele care au dus la victoria din preliminarii.

FORMAȚIILE ADVERSE,

TOT TIMPUL ÎN VIZORUL

TEHNICIENILOR ROMÂNI

Nu mai poate fi concepută azi o partidă internațională de anvergură, fără o studiere reciprocă a adversarilor. De acest adevăr și-a dat seama, în cele din urmă, și federația noastră. Scriem : **în cele din urmă,** întrucît, pornind de la niște principii mai vechi, **nu întotdeauna forul nostru de specialitate s-a îngrijit de observarea viitorilor adversari.** Să amintim aci de singurul exemplu negativ, care s-a și transformat într-un 0—3 prevestitor, la vremea aceea, de cele mai negre gînduri. Este vorba de partida de la Lisabona : **doar lipsa de informație asupra valorii reale a echipei Portugaliei,** declara, după meci, prof. Angelo Niculescu, **a făcut ca reprezentativa noastră să piardă acolo atît de net.** Și asta, în timp ce adversarii noștri de atunci se preocupau îndeaproape de vizionarea jocurilor noastre. Ne spunea, mai de mult, antrenorul național al noastre, cît de neplăcut surprins a fost în clipa cînd l-a văzut pe antrenorul Portugaliei, brazilianul Otto Gloria, prezent în holul hotelului din Metz, în care locuiau fotbaliștii români, și în tribunele stadionului de acolo în timpul meciului dintre lotul nostru național și selecționata orașului Metz !

Din fericire, aceasta a fost singura excepție. Negativă. De aci încolo, adversarii noștri au fost tot timpul în atenția tehnicienilor români. Fie Angelo Niculescu, fie Emerich Vogl, au strîns datele necesare — adevărate studii — privind pregătirile și comportarea fie în meciurile de acasă, fie în cele din deplasare ale reprezentativelor Greciei, Elveției, Portugaliei. Erau cunoscute îndeaproape pentru fotbaliștii noștri principiile după care se conduceau în jocul lor formațiile pe care urma să le întîlnim. O dată — și putea să ne fie fatal — antrenorii noștri s-au înșelat, însă : despre valoarea echipei Greciei, care i-a surprins și pe ei, și un stadion întreg, nu numai prin vitalitate, ci și prin calitatea fotbalului demonstrat în compania sportivilor români pe „23 August".

★

Am încercat, în aceste rînduri, să schițăm ideile care au stat la baza pregătirilor efectuate, timp de mai bine de un an, de echipa României, victorioasă în prima grupă a preliminariilor. Firește, toate aceste elemente, notate și de antrenorii care s-au ocupat nemijlocit de pregătirea formației, mult îmbunătățite, ar putea sta și la baza antrenamentelor în vederea turneului final din Mexic.

Mircea TUDORAN

MEXICO 70

MEXICO 70

SCHEMA TURNEULUI FINAL AL C.M.

De curînd, comitetul de organizare mexican al C.M. '70 a publicat o schemă a programului de desfășurare a turneului final (schemă pe care o reproducem mai jos). Ea necesită anumite lămuriri. Deocamdată, în program, echipele participante sînt reprezentate prin numere. Ce număr va corespunde unei țări sau alteia — aceasta se va ști după tragerea la sorți, care va avea loc la **10 ianuarie 1970,** în saloanele luxosului hotel **„Maria Isabel",** care în timpul Olimpiadei mexicane a găzduit numeroși gazetari din toate colțurile lumii.

În prima coloană a schemei sînt trecute datele meciurilor. În coloanele referitoare la fiecare din cele 4 grupe ale turneului figurează mai întîi numărul de ordine al meciului (în total turneul cuprinde 32 de meciuri, cu excepția cazului cînd finala locurilor 1—2 ar trebui rejucată) ; în al doilea rînd, cifrele indică numerele echipelor ce se întîlnesc între ele.

În afara schemei, organizatorii au mai precizat și ora de începere a meciurilor. În **zilele de lucru** întîlnirile sînt programate de la **ora 16** (ora locală corespunzînd **orei 24 în România**), iar **duminicile,** de la **ora 12 (ora 20 în România).** Acest orar a suscitat numeroase obiecții din partea echipelor finaliste, nemulțumite de faptul că fotbaliștii vor fi puși să joace ziua, pe arșiță. Dar comitetul de organizare motivează că aceste ore sînt cele mai convenabile din punctul de vedere al transmisiunilor de televiziune pentru publicul din **Europa,** continentul care a furnizat majoritatea echipelor participante.

Echipele din GRUPA I vor juca la **Ciudad de Mexico,** pe marele și modernul stadion **„Azteca".** Pe acest stadion va fi desemnată la 21 iunie, noua campioană a lumii. În capitala mexicană vor evolua echipele cărora, prin tragere la sorți, li se vor atribui **numerele de la 1 la 4.** S-a stabilit, de asemenea, că gazda, **echipa Mexicului,** va juca în această grupă, atribuindu-i-se fie **numărul 1,** fie **numărul 2.** Astfel, la **31 mai, echipa Mexicului** va „deschide" campionatul, întîlnind o adversară ce va fi desemnată de sorți. Celelalte echipe nu vor intra în joc decît la 2 sau 3 iunie.

Grupa a II-a. Meciurile acestei grupe se vor disputa pe stadioanele a două orașe — **Puebla** și **Toluca.** Echipele respective vor fi **numerotate de la 5 la 8.** Interesant de remarcat că, recent, președintele confederației sportive braziliene, **Joao Havelange,** s-a adresat organizatorilor mexicani cu rugămintea de a plasa echipa **Braziliei** în această grupă. **Toluca** este un oraș de 100.000 locuitori, situat la o altitudine de 2.680 m. Temperatura medie în luna iunie este aici de + 16 grade la ora 14 și + 14 grade la ora 9 dimineața. Orașul se află la 64 km depărtare de Ciudad de Mexico. Puebla (560 000 locuitori ; 127 km distanță de Ciudad de Mexico) e situat la 2 162 m altitudine. Temperatura medie în iunie + 22 grade la ora 14 și + 17 grade la ora 9.

Grupa a III-a. Meciurile sînt programate la **Guadalajara** (581 km distanță de Ciudad de Mexico ; 1 268 000 locuitori : altitudine 1 567 m ; temperatura medie în iunie + 28 grade la ora 14, + 22 grade la ora 9). Echipele de aici vor purta **numerele de la 9 la 12).** Echipa **Angliei,** campioană mondială, căreia i se va atribui fie **numărul 9,** fie **numărul 10,** va juca în această grupă.

Grupa a IV-a. „Cartierul general" al grupei este orașul **Leòn** (386 km distanță de Ciudad de Mexico ; 323 000 locuitori ; altitudine 1 885 m ; temperatura medie în iunie + 28 grade la ora 14, + 21 grade la ora 9). Aici vor juca echipele cu **numerele de la 13 la 16.**

Date	Grupa I	Grupa a II-a	Grupa a III-a	Grupa a IV-a
31 mai	1 1—2			
2 iunie		2 5—6	3 9—10	4 13—14
3 iunie	5 3—4	6 7—8	7 11—12	8 15—16
6 iunie	9 1—3	10 5—7	11 9—11	12 13—15
7 iunie	13 2—4	14 6—8	15 10—12	16 14—16
10 iunie	17 1—4	18 5—8	19 9—12	20 13—16
11 iunie	21 2—3	22 6—7	23 10—11	24 14—15

Sferturile de finală au loc la 14 iunie, semifinalele la 17 iunie, meciul pentru locurile 3—4 la 20 iunie iar finala la 21 iunie.

UN SINGUR SEMN DE ÎNTREBARE PE LISTA FINALISTELOR

Lista echipelor finaliste pentru Mexic s-a completat cu noi nume.

Nr. 14 : CEHOSLOVACIA. Cîștigînd de o manieră categorică, contrar așteptărilor dar absolut meritat, barajul cu Ungaria, echipa antrenată de Josef Marko va fi prezentă pentru a 6-a oară la un turneu final C.M., din cele 7 ediții la care a participat. Absentă la campionatul mondial din 1930 și 1950, echipa cehoslovacă a fost de două ori finalistă (în 1934, 1—2 cu Italia și în 1962, 1—3 cu Brazilia), o dată a ajuns pînă în sferturi de finală (în 1938, 1—1 și 1—2 cu Brazilia), de două ori a fost eliminată în optimile de finală (în 1954, 0—2 cu Uruguay și 0—5 cu Austria și în 1958, 0—1 cu Irlanda de Nord, 2—2 cu R.F. a Germaniei și 1—6 cu Argentina) ; o dată, în 1966, nu s-a calificat pentru turneul final. În schimb, Ungaria — participantă la toate turneele finale ale celor 6 ediții — acum va fi una din „marile absente".

Nr. 15 : BULGARIA. Trecînd de „hopul" cu Luxemburg, reprezentativa bulgară și-a cîștigat biletul de drum pentru Mexic. Ea se califică pentru a treia oară consecutiv într-un turneu final (în 1962 și 1966 a fost eliminată în optimi). Este a patra țară socialistă care se înscrie printre finaliste. (În 1930 și 1950 Bulgaria n-a luat parte la C.M., iar în 1934, 1938, 1954 și 1958 a fost eliminată în preliminarii).

Nr. 16 : ISRAEL sau AUSTRALIA ? În prima manșă a finalei zonei Asia—Oceania, la Tel Aviv, Israel a cîștigat la limită, cu 1—0. Returul va avea loc la 14 decembrie la Sidney. În perspectivă un baraj, pentru că, în cazul unei victorii australiene, regulamentul prevede un al treilea joc (cu prelungiri), echipele aflîndu-se la egalitate de puncte.